

sikrede, som vægrer sig ved at overtage Arbejde uden for det Fag, hvori han er uddannet, og som han hidtil har arbejdet ved, kan opnaa Arbejdsløshedsunderstøttelse, selv om der maatte være Arbejde til ham.

Problemet synes ikke at have nogen større Betydning i almindelige Arbejdsløshedsperioder. Naar der i de fleste Fag er Mangel paa Arbejde, vilde det nemlig være ejendommeligt, om der skulde foreligge en Situation, hvor det ikke maatte være muligt til et bestemt Arbejde at skaffe Arbejds-kraft med Uddannelse netop paa det paa-gældende Arbejdsomraade. Der har da heller ikke under normale Forhold foreligget Si-tuationer, hvor Arbejdsløsheden har været saa ringe, at det har været nødvendigt at overføre Arbejds-kraft fra et Omraade til et andet.

Derimod har Spørgsmaalet haft Betydning under ekstraordinære Forhold, og man har i Somrene 1940 og 1941 maattet gribe til ekstraordinære Foranstaltninger for at skaffe den nødvendige Arbejds-kraft til Landbruget og til den indenlandske Brændselsproduktion, jfr. herved Lov Nr. 182 af 8. April 1941 om Sikring af Landbrugets Arbejds-kraft m. v.

Uanset at Problemet herefter under normale Forhold ikke har været af større Rækkevidde paa det almindelige Arbejds-marked, maa Udvalget mene, at det af og til forekommer, at arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere vægrer sig ved at over-tage Arbejde uden for deres Fag, og at dette vækker en forstaaelig Irritation i Befolkningen, hvor man regner med, at paa-gældende derved gaar Glip af en Arbejds-chance, at Arbejdsgiveren ikke kan faa den nødvendige Arbejds-kraft, og at den forsikrede, der har vægret sig ved at over-tage Arbejdet, desuagtet kan opnaa Under-støttelse.

Efter hvad der er oplyst for Udvalget, forholder det sig imidlertid ingenlunde saa-ledes, at det i Almindelighed anses for en fyldestgørende Grund til en Arbejds-væg-ring, at den forsikrede ikke er uddannet inden for det Fag, hvor Arbejde tilbydes. Det er oplyst, at Arbejdsnævnets Praksis i saa Henseende gaar ud paa, at der ved Bedømmelsen af Arbejds-væg-ringer af denne Art lægges Vægt paa, dels om paa-gældende har Evner og Kræfter til at udføre Arbejdet, dels paa, om hans Overtagelse af Arbejdet vil forringe hans Chance for senere at faa Arbejde i det Fag, hvori han er uddannet. Man har saaledes statueret, at Understøt-

telse kunde udbetales til Urmagere eller Fin-mekanikere, som havde vægret sig ved at overtage groft Arbejdsmandsarbejde, f. Eks. Skærveslagning el. lign. De paa-gældende vilde nemlig ved at udføre saadant Arbejde udsætte sig for at faa Hænderne ødelagt, og de vilde derved faa betydeligt ringere Chan-cer for paany at faa Arbejde inden for deres Fag, idet dette kræver en betydelig Finger-færdighed.

Udvalget kan i det store og hele til-træde de Principper, Arbejdsnævnet har lagt til Grund for sine Afgørelser paa dette Omraade, og man maa finde det rigtigst, at disse Grundsætninger faar Udtryk i Loven, ogsaa fordi det derved vil opnaas, at Offentligheden bliver klar over, hvorledes Stillingen er paa dette hyppigt omtalte Felt.

I Overensstemmelse hermed har man udarbejdet Forslag til en Tilføjelse til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, hvori det bestemmes, at det ikke skal anses for fyldest-gørende Grund til at vægre sig ved at over-tage et anvist Arbejde, at Arbejdet ligger uden for paa-gældendes Fag, *naar der paa det Sted eller i det Fag (faglige Omraade), hvor Arbejdet skal udføres, er Trang til Overførelse af Arbejds-kraft fra andre Arbejdsomraader, naar paa-gældende har Evner og Kræfter til at udføre Arbejdet, og naar Arbejderens Muligheder for senere at faa Beskæftigelse i det Fag (faglige Om-raade), som han tidligere har været beskæf-tiget ved, ikke forringes i væsentlig Grad; det sidstnævnte Hensyn vil dog kun være at tage, naar paa-gældendes Tilknnytning til hans tidligere Fag (faglige Omraade) paa-viselig er bevaret paa en saadan Maade, at der foreligger rimelig Grund til at regne med hans Muligheder for en Tilbagevenden til Faget (det faglige Omraade).*

B. En saadan Bestemmelse lovfæster imidlertid, som det vil fremgaa af det anførte, kun den allerede gældende Praksis. For at sikre, at Arbejdsløsheds-kassernes Med-lemmer ikke afholder sig fra at søge Ar-bejde uden for deres Fag eller Branche, har man fundet det rigtigst at foretage nogle yderligere Ændringer i Loven.

1) Enkelte Kasser har i deres Ved-tægter udformet *Arbejdsbetingelserne* saa-ledes, at det Arbejde, der i Henhold til § 15, Stk. 4, (26 Ugers Reglen) kræves, for at Understøttelse kan udbetales, skal være præsteret *inden for Kassens faglige Omraader*. Dette Forhold medfører, at Medlemmer af en saadan Kasse kan miste